

РЕШЕНИЕ

№ 18365

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10909** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ю. Ф., гражданин на Република Австрия, ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник адвокат С. С. А., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, срещу Решение №3305-40-66 от 13.10.2023 г. на Управителя на НОИ – София, с което е потвърдено Разпореждане №31232082328 от 30.06.2023 г. на длъжностно лице по чл.98, ал.1, т. 2 от КСО, с което е осъвременен получавания размер пенсия на жалбоподателя, считано от 01.07.2023 г.

В жалбата се излагат подробни съображения, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административно-производствените правила – липса на фактически основания за издаването на акта, неспазване на изискуемата форма, липса на мотиви. Относно упражняването на трудова дейност от страна на жалбоподателката на територията и на Република Австрия, и на Република България, са релевирани доводи за неправилно определяне от административния орган на мястото на обичайно местопребиваване на лицето в различни периоди, както и на компетентната институция по смисъла на Регламент № 883/2004 г., относно отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Моли съда да отмени оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане и да върне

преписката на НОИ – София за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник адв. А., който поддържа жалбата, моли съда да уважи жалбата, тъй като счита, че неправилно е изчислен размерът на пенсията на жалбоподателката, съобразно отправеното пред административния орган искане. Заявява, че от изслушаното и прието по делото заключение по назначената експертиза се установява, че нормативната уредба за определяне на индивидуалния коефициент в подобни случаи на осигурителен стаж в различни държави членки на ЕС, противоречи на принципите на социална сигурност, на които са изградени осигурителните системи на ДЧ на ЕС. Според процесуалния представител на жалбоподателя тъй като този коефициент, представляващ част от формулата за изчисление на пенсията, не се променя и не се осъвременява за всички т.нар „стари пенсии“, същите са в нисък и антисоциален размер“. Претендира присъждане сторените по делото разноски по списък.

Ответникът- Управителя на НОИ – [населено място], чрез юрисконсулт Й., оспорва жалбата. Моли съда да остави жалбата без уважение и да отхвърли оспорването срещу индивидуалния административен акт и да потвърди последния като правилен и законосъобразен. Счита, че чрез изслушаната експертиза се установява, че изчисленият размер на пенсията е правилен и законосъобразен, като са отчетени разпоредбите на българското и европейското законодателство. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане изх.№94С-14620-2/01.03.2013г. /л.30/на жалбоподателката е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.1 и 2 от КСО считано от 02.11.2012 /декларирана от жалбоподателката дата на прекратяване осигуряването в Австрия/. Личната пенсия за ОСВ е отпусната в минимален размер от 145лв, като частта, дължима само за българското осигурено време, изчислена от съотношението между българските осигурителни периоди и общото осигурено време 257/440 от 145 лв, което съставлява 84,69лв. В разпореждането за отпускане на лична пенсия за ОСВ е посочено, че същата се отпуска в минимален размер до получаване на информация от компетентната институция на Австрия за датата на прекратяване на осигуряването и при необходимост същата ще бъде изменена.

С Разпореждане изх.№94С14620-7 от 13.06.2013г. /л.50/ е отменено разпореждане изх.№94С-14620-2/01.03.2013г, и с т II от разпореждането от 13.06.2013г длъжностното лице е отпуснало лична пенсия за ОСВ от 03.11.2012г на основание чл.68, ал.1 и 2 от КСО и във връзка с Регламент ЕО №883/2004г. Българската пропорционална част от пенсията, съставляваща от 03.11.2012г -128,30лв, е определена в съответствие с чл.52 от Регламент ЕО №883/2004

С Разпореждане №94С-14620-14/14.10.2013г. на Ръководител ПО е отказано да се преизчисли личната пенсия за ОСВ и във връзка с Регламент на Съвета ЕО №883/2004г от 14.08.2013г по чл.21, ал.3 НПОС по заявление, подадено на 14.08.2013г. /л.58/. Със същото е определена лична пенсия за ОСВ за сметка на РБ от 14.08.2013г в размер 131,12лв

С Разпореждане №94С-14620-15/14.10.2013г. е изменена личната пенсия за ОСВ и във вр. с Регламент на съвета ЕО №883/2004г от 03.11.2012г пожизнено по чл.99, ал.1, т.6 от КСО /л.59/. Съгласно същото личната пенсия за ОСВ за сметка на РБ от 03.11.2012г. е в размер 127,82лв, а от 01.04.2013г личната пенсия за ОСВ за сметка на РБ е в размер 130,63лв.

Размерът на личната пенсия за ОСВ за сметка на РБ е осъвременяван с Разпореждане №[ЕГН]/01.07.2014г, Разпореждане №[ЕГН]/01.07.2015г, Разпореждане №[ЕГН]/01.07.2016г /л.69-70/

Размерът на личната пенсия за ОСВ по чл.68 КСО и във вр. Регламенти на съвета (ЕО)№ 883/2004 и №987/2009г е няколкократно преизчисляван: С Разпореждане №[ЕГН]/01.07.2017г. /л.72/ на основание §53, ал.2 от ПЗР на ЗИДКСО /2015г и ПМС №116/22.06.2017г. е преизчислен размера на пенсията от 01.07.2017г, като за сметка на РБ се изплаща месечна сума от 143,32лв, с Разпореждане №[ЕГН]/01.07.2018г, на основание №53, ал.2 и ал.3 от ПЗР на ЗИДКСО и ПМС №106/22.06.2018г. е преизчислен размера на пенсията от 01.07.2018г., като от тази дата, определям размер по §53, ал.3 като по-благоприятен размер от 291,15лв да се изплаща месечна сума от 148.77лв, Разпореждане №31192004684/01.07.2019г., с което на осн.чл.7б, ал.2 и §7в от ПЗР на КСО и ПМС №136/06.06.2019г. е преизчислен размера на пенсията от 01.07.2019г и е определен като по-благоприятен размер 307.75лв, като за сметка на РБ се изплаща месечна сума от 157,25лв

С Разпореждане №31201839494/01.07.2020г. е осъвременен от 01.07.2020г. на Ю. Ф. размера на личната пенсия за ОСВ по чл.68 от КСО и е определен нов размер от 328,37лв, като за сметка на РБ да се изплаща месечна сума в размер 167,79лв/л.75/. Този размер е осъвременен с последващо Разпореждане №31215453128/01.07.2021г. и Разпореждане №31224214011/01.07.2022г

Към 30.06.2023 г. получаваният от заинтересованото лице размер пенсия възлиза на размера, определен с разпореждане № 31226113475 от 30.09.2022 г. /л.81/Посоченото разпореждане е изпратено с писмо, изх. № 1029-50-8255#1 от 16.08.2023 г. /л.89/, съответно връчено на 22.08.2023 г., видно от известие за доставяне, фигуриращо на лист 90 от делото и предвид липсата на обжалване на същото, към настоящия момент е влязъл в сила индивидуален административен акт.

С разпореждане № 31232082328 от 30.06.2023 г. /л.82/, издадено от длъжностно лице по чл. 98, ал. 1, т. 2 от КСО, се осъвременява получавания размер пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.07.2023 г., за лицето Ю. Ф.. Със същото се осъвременява, съответно преизчислява размера на пенсията въз основа на вече установени с влязъл в сила административен акт осигурителен стаж и осигурителен доход за изчисляване на пенсия.

В процесния случай, с разпореждане № 94С-14620-7 от 13.06.2013 г. /л.50/ пенсията за осигурителен стаж и възраст е отпусната, считано от 03.11.2012 г. при сумиране на български и австрийски осигурителни периоди за придобиване право на пенсия, съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004.

Съгласно чл. 52 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност се определя начина на изчисляване размера на дължимото обезщетение, при придобит осигурителен стаж по законодателството на две или повече държави-членки на ЕС. Регламентираните правила в чл. 52, пар. 1, б. а) и б. б) установяват реда за изчисление на самостоятелно обезщетение, ако съгласно прилаганото законодателство са изпълнени изискванията за получаване на обезщетения по националното право и на пропорционално обезщетение, ако е необходимо сумиране с осигурителни периоди придобити в друга държава-членка. Лицето не изпълнява необходимите условия за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст само с българското осигурено време, съответно на основание чл. 52, пар. 1, б. б), във връзка с чл. 6 от Регламент (ЕО)к 883/2004 е изчислен само пропорционален размер пенсия като съотношение между продължителността на периодите, завършени съгласно българското законодателство, и цялата продължителност на периодите, завършени по законодателствата на всички държави-членки по случая (България и Австрия).

Предвид посоченото, още през 2013 г. е установена продължителността на българските и австрийските периоди, както и осигурителния доход на лицето за изчисляване размера на българската пенсия. С влязъл в сила индивидуален административен акт е установен общ български осигурителен стаж от III-та категория, възлизащ на 21 г. 04 м. 00 д. (256 месеца) австрийски осигурителен стаж за право на пенсия от 19 г. 10 м. 00 д., съответно австрийска осигурителен стаж за размер пенсия от 20 г. 05 м. 00 д. (501 месеца).

С обжалваното разпореждане е приложена разпоредбата на чл. 100 КСО, ката размерите на пенсиите за трудова дейност, отпуснати до 31 декември 2022 г. се осъвременява от 1 юли с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година. През 2022 средният осигурителен доход за страната е нараснал с 11 на сто, а по данни на Национална статистически институт, хармонизираният индекс на потребителските цени е 13 на сто. На основание чл. 100 КСО и решение на Надзорния съвет на НОИ по протокол № 7 от 05.06.202 г., размерът на пенсиите за трудова дейност, отпуснати до 31.12.2022 г., се осъвременява от юли 2023 г. с 12 на сто.

Размерът, определен по реда на кодекса към 30 юни 2023 г., на пенсиите, свързани с трудова дейност, отпуснати с начална дата до 31 декември 2022 г. по условията международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, се увеличава от 1 юли 2023 г., като за пенсиите, които са определени за общ - български и за чужд осигурителен стаж 12 на сто се увеличава размерът на пенсията за общия стаж (теоретичен размер).

В случая на г-жа Ф., към 30.06.2023 г. размерът на пенсията за общия стаж възлиза на 514.87 лв. Същият размер е определен с разпореждане № 31224214011 от 01.07.2022 г. /л.78/, съгласно §7ж, ал. 3, т. 2 от ПЗР на КСО и §11 от Закон за изменение на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване (ЗИЗБДОО) за 2022 г., като е увеличен определеният теоретичен размер пенсия към 30.06.2022 г. (371.27 лв. X 1.10 % = 408.40 лв.), след което към него е включена сумата от 60 лева, изплащана на

основание Постановление № 479 Министерския съвет от 2021 г. за одобряване на допълнителен трансфер по бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г., и сумата по § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗБДОО за 20 г. (46.47 лв.). От така получения теоретичен размер, възлизащ на 514.87 лв. (408.40 + 60.0 + 46.47) е изчислен пропорционален размер пенсия, съгласно чл. 52, ал. 1, т. б от Регламент (ЕО № 883/2004, дължим само за българския стаж, който подлежи на изплащане на лицето, а именно 263.09 лв. (256/501 от 514.87 лв.).

Въз основа на преизчислението на пенсията, считано от 01.10.2022 г., по реда на § 7з, ал. 1 от ПЗР на КСО, с разпореждане № 31226113475 от 30.09.2022 г. /л.81/е определен теоретичен размер пенсия, възлизащ на 514.87 лв., съгласно § 7з, ал. 2 от ПЗР на КСО, тъй като същият, като получаван към 30.09.2022 г., се явява по-високия размер пенсия от преизчисления размер I по § 7з, ал. 1 от ПЗР на КСО.

С процесното разпореждане, съгласно чл. 100 КСО и решение на Надзорния съвет на (VI. НОИ по протокол № 7 от 05.06.2023 г., теоретичният размер пенсия, получаван към 30.06.2023 г., а именно 514.87 лв. е осъвременен с 12 на сто, съответно е определен от 01.07.2023 г. нов размер пенсия за осигурителен стаж и възраст, възлизащ на 576.66 лв. Изрично в разпореждането е посочено, че в размера на пенсията към 30.06.2023 г. са включени суми по ПМС №479/30.12.2021 (60 лв.) и по § 7, ал. 1 от ПЗР на КСО (46.47 лв.), в общ размер от 106.47 лв. (60.00 + 46.47). От новоопределения размер пенсия за общия стаж (576.66 лв.) е изчислен дължимия размер пенсия за българското осигурено време, а именно 294.66 лв., кат пропорционален размер в съотношение на продължителността на българския осигурителен стаж спрямо продължителността на общия (български и австрийски) стаж (256/501 от 576.66 лв.), съгласно чл. 52, ал. 1, т. б от Регламент (ЕО) № 883/2004.

Процесното разпореждане е изпратено до жалбоподателката със съпроводително писмо изх.№1029-50-8255-1/16.08.2023г, получено на 22.08.2023г. /л.89-90/ обжалвано по административен ред от Ю. Ф. /л.92 и сл/. Образувано е производство по реда на чл.117, ал.4 от КСО, приключило с издаване на Решение №3305-40-66 от 13.10.2023г. на Управителя на НОИ София. Със същото на осн. чл.117, ал.4 вр. чл. 117, ал. 3 от КСО Управителят на НОИ отхвърля жалбата, предявени от Ю. Ф. и потвърждава като законосъобразно и правилно разпореждане № 31232082328 от 30.06.2023 г.

С протокол от 05.03.2024 г. по искане на процесуалния представител на жалбоподателя е допусната и назначена Съдебно-счетоводна експертиза за установяване размера на трудовия и осигурителен стаж на лицето в Република България и в Република Австрия, осигурителният му доход, който се взема предвид при изчисляване размера на пенсията. Поставена е и задача да бъде определен размерът на пенсията на жалбоподателя в Република България, с оглед стажа в Австрия и в България и да бъдат направени собствени изчисления за размера на пенсията и за осигурителен стаж и възраст. В заключение на съдебно счетоводната експертиза, изпълнена от в.л. Г. А., е прието, че:

Общ размер на трудовия (осигурителен) стаж на Ю. Ф., придобит (положен) в България 21 г. 05 м. 00 дни, превърнат към III-та категория труд. Зачетен български трудов (осигурителен) стаж (чл. 104 КСО) 21 г. 05 м. 00 дни (257 месеца). Осигурителен стаж придобит (положен) в Австрия, потвърден (2007г.) 15 г. 03 м. 00

дни (183 месеца). Общ размер на трудовия стаж, придобит (положен) в България и чужбина (Австрия) 36 г. 08 м. 00 дни (440 месеца). Пропорция (съотношение) на българския спрямо общия трудов (осигурителен) стаж 257/440. Припокриване на български е австрийски осигурителен стаж 00 г. 07 м. 00 дни. Зачетен български осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за определяне размера на пенсията 21 г. 05 м. 00 дни. Зачетен осигурителен стаж за придобиване право на пенсия, положен в чужбина (Австрия) 14 г. 08 м. 00 дни. Зачетен австрийски осигурителен стаж за определяне размера на пенсията 15 г. 03 м. 00 дни, представени по осигурители и по размер в Таблица № 1.

Общ размер на трудовия (осигурителен) стаж на Ю. Ф., придобит (положен) в България 21 г. 05 м. 00 дни, превърнат към III-та категория труд. Зачетен български трудов (осигурителен) стаж (чл. 104 КСО) 21 г. 05 м. 00 дни (257 месеца). Осигурителен стаж придобит (положен) в Австрия, с допълнение, потвърден (2013г.) 20 г. 05 м. 00 дни. Общ размер на трудовия стаж, придобит (положен) в България и чужбина (Австрия) 41 г. 10 м. 00 дни (502 месеца) Пропорция (съотношение) на български спрямо общ трудов (осигурителен) стаж 257/502. Припокриване на български е австрийски осигурителен стаж 00 г. 07 м. 00 дни. Зачетен български осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за определяне размера на пенсията 21 г. 05 м. 00 дни. Зачетен осигурителен стаж за придобиване право на пенсия, положен в чужбина (Австрия) 19 г. 10 м. 00 дни. Зачетен австрийски осигурителен стаж за определяне размера на пенсията 20 г. 05 м. 00 дни. Установена техническа грешка (служебно от НОИ) при сумиране на общия размер на трудовия (осигурителен) стаж на Ю. Ф. придобит (положен) в България 21 г. 05 м. 00 дни, вместо 21 г. 04 м. 00 дни, превърнат към III-та категория труд. При това положение, Зачетеният български трудов (осигурителен) стаж (чл. 104 КСО) става 21 г. 04 м. 00 дни (256 месеца) и Общият размер на трудовия стаж, придобит (положен) в България и чужбина (Австрия) става 41 г. 09 м. 00 дни (501 месеца) и Пропорцията (съотношението) на български спрямо общ трудов (осигурителен) стаж се променя на 256/501. В Разпорежданията на осигурителния институт за отпускане на пенсия и нейни преизчисления, в рамките на общия осигурителен стаж, са съобразени всички промени в размера на стажа (в чужбина) и служебно е изправена грешката (Таблица № 1).

Зачетен осигурителен доход в България при отпускането на пенсията на Ю. Ф. 11169,00 лв. по УП-2 за I базисен период 01.07.1988г.- 30.06.1991г. (3 последователни години от последните 15 години преди 01. 01.1997г., по избор на лицето). За II базисен период (от 01.01.1997г. до пенсионирането), не е представен от Ю. Ф. документ за удостоверяване на придобит осигурителен доход в България (по отделни осигурители стажа е в Таблица № 2).

Представен е осигурителен доход в България за отпускане на пенсия на Ю. Ф. 6010,53 лв. по УП-2 за I базисен период 01.04.1984г.-31. 03.1987г. (други 3 последователни години от последните 15 години преди 01.01.1997 г., по избор на лицето). За II базисен период (от 01.01.1997г. до пенсионирането), не е представен от Ю. Ф. документ за удостоверяване на придобит осигурителен доход в България (по отделни осигурители

стажа е в Таблица № 2). Направен е отказ от осигурителния институт за отпускане (преизчисляване) на размера на пенсията на Ю. Ф., е представения в последствие осигурителен доход за други 3 последователни години от последните 15 години преди 01.01.1997г., защото се достига до размер на пенсия (е по-нисък ИК), който не е по-благоприятен за лицето.

За да установи, дали правилно е определен размера на пенсията на Ю. Ф., на базата на общ осигурителен стаж (в България и чужбина) и осигурителен доход в България (теоретичен размер) и нейният пропорционален размер за българския стаж, платим за сметка на Р България, експертната изготви в подходящ за възприемане табличен вид, цялостно изчисление и преизчисление на пенсията на осигуреното лице, на базата на зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход в България (РБ) и при зачитане на осигурителен стаж в Австрия, в рамките на общ стаж, като се започне от нейното отпускане и се премине през всички изменения - преизчисляване, осъвременяване, индексирание, докато се стигне до размера с последното осъвременяване на пенсията, по което е предприето обжалването. Таблицата е структурирана и изчисленията (преизчисленията) са в хронологична последователност, зададена с Разпорежданията на НОИ, като в нея се сочи и приложимата нормативна уредба, за да се отговори на въпроса.

При изчисление на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст и основание за нейното първоначално отпускане и следващи изменения в т.ч. преизчисляване или осъвременяване (индексирание) на пенсията, по отделни параметри и хронологична последователност, с представяне на първоначален размер и негови изменения (нарастване), по реда на Разпорежданията на Националния осигурителен институт (НОИ) по делото, които се отнасят до пенсията, с промени във времето до обжалването, се установи:

Ю. Д. (Ф.) е придобила право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на базата на общ трудов (осигурителен) стаж, който е придобит (положен) в България и чужбина (Австрия). Пенсия е отпусната от 02.11.2012г., в предварителен минимален размер по декларация и въз основа на осигурителен стаж. Тя е в теоретичен размер 145,00 лв., от който се следва пропорционален размер (за българския стаж) - сума за изплащане (за сметка на РБ) 84,69 лв. От 01.04.2013г., поради нов размер на минималната пенсия в страната, пенсията е определена на 150,00 (87,61) лв. По този начин, от тук нататък ще се изписва за удобство в текста нейният теоретичен (пропорционален) размер, при всяка промяна.

От 03.11.2012г. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Ю. Д. (Ф.), при съобразяване с трудов (осигурителен) стаж и осигурителен доход по документи, в размер на 250,61 лв. (128,30) лв., индексирани от 01. 04.2013г. на 256,12 лв. (131,12 лв.). По заявление на Ю. Д. (Ф.) с представен осигурителен доход за други три последователни години преди 01.01.1997г., е отказана промяна на пенсията, тъй като при преизчислението не се достига до по-благоприятен размер. От 14.08.2013г. пенсията остава в същия размер 256,12 лв. (131,12 лв.). Следва служебно изменение на пенсията поради допуснатата техническа грешка при сумиране на осигурителния стаж. Размерът на пенсията от 03.11.2012г. става 250,15 лв. (127, 82 лв.) и от 01.04.2013г. 255,65 лв. (130,63 лв.), като разликата няма да се събира от лицето. Следва последователно осъвременяване на пенсията, от 01.07.2014г. на 262,55 лв. (134,16 лв.), от 01.07.2015г. на 267,54 лв. (136,71 лв.), от 01.07.2016г. на 274,50 лв. (140,26 лв.). Пенсията е преизчислена от 01.07.2017г. с увеличена тежест на осигурителния стаж на 280,49 лв. (143, 32 лв.). Пенсията е преизчислена от 01.07.2018г. с коефициент, като по-благоприятна по размер от алтернативното преизчисление с увеличена тежест на осигурителния стаж на 291,15 лв. (148,77 лв.). Следва преизчисляване на пенсията от 01.07.2019г. с коефициент, като по-благоприятна по размер от алтернативно преизчисление с увеличена тежест на осигурителния стаж на 307,75 лв. (157,25 лв.). От 01.07.2020г. пенсията на Ю. Д. (Ф.) е осъвременена на 328,37 лв. (167,79 лв.) и от 01.07.2021г. на 344,79 лв. (176,18 лв.). От 25.12.2021г., пенсията е преизчислена с увеличена тежест на осигурителния стаж на 371,27 лв. (189,71 лв.). От 01.07.2022г., с осъвременяване и добавка пенсията е определена на 514,87 лв. (263,09 лв.). Следва изменение (преизчисляване) на пенсията от 01.10.2022г., като след прилагането на двата подхода (с увеличена тежест на осигурителния стаж или с коефициент), се достига до резултати, на базата на които се запазва досегашният размер на пенсията, като по - благоприятен 514,87 лв. (263,09 лв.). От 01.07.2023г., пенсията е осъвременена на 576,66 лв. (294,66 лв.). Видно е, че при алтернативните изчисления (преизчисления) на пенсията, паралелно с тези в разпорежданията на осигурителния институт, експертизата не достигна до по-различни резултати (Таблица № 3). От финансово - счетоводна гледна точка, размерът на пенсията е и следва да бъде такъв, какъвто е определен в разпорежданията, при съобразяване с посочената в тях нормативна уредба. Що се касае до мотивите по обжалването насочени към обхвата и приложението на тази уредба (в частта на европейското законодателство) по осигуряването, те са изцяло в правната

същност на спора по делото и по тях ще се произнесе съдът с краен съдебен акт по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 2 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице в НОИ, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори и европейски регламенти за координация на системите за социална сигурност за лица с постоянен адрес в чужбина, или други длъжностни лица, определени от управителя на НОИ.

Съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО Разпорежданията, издадени от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2, могат да се обжалват пред управителя на Националния осигурителен институт в едномесечен срок, съответно за разпорежданията по чл. 98, ал. 2 – в 14-дневен срок от получаването им. Решението се изготвя в срока и по реда на ал. 3. В настоящия случай е представена Заповед № 1016-40-558 от 08.06.2023г. на управителя на НОИ /лист 116 от делото/, относно компетентността на органа, постановил цитираното разпореждане, както и заверено копие на последното. Същото е подписано от А. Д. /лист 116 от делото/, която съгласно цитираната заповед под номер 1 в качеството си на началник отдел „Отпускане на пенсии по договори“ ѝ е възложено да подписва за ръководител ПО, разпорежданията за отпускане, изменение и осъвременяване на пенсии и добавки към тях.

Решението, с което жалбата срещу процесното разпореждане е отхвърлена като неоснователна, също е издадено от компетентен орган. Видно от самото решение, същото е издадено и подписано от управителя на НОИ.

Предвид гореизложеното, процесното разпореждане и оспореното решение на управителя на НОИ се явяват издадени от компетентен орган по материя, степен и място.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и

съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Постъпила е молба на 18.06.2024г. по описа на АССГ от Ю. Ф., чрез адв. С. С. А., с която е отправено искане за спиране на адм.д. 10909/2023г. по описа на АССГ, по реда на чл.628 от ГПК вр. чл.144 от АПК. Иска се от съда да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за това дали чл.70, вр. §22ц от ПЗРКСО противоречи на Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност и Регламент за установяване на процедурата за неговото прилагане – Регламент (ЕО)№987/2009 на Европейския парламент и на Съвета, както и на ДФЕС, Хартата на основните права и по-точно нарушаване на принципа на равно третиране и недискриминация, както и нарушаване на принципа за свобода на работа и движение, както и пребиваване в страните членки на ЕС.

Ответникът – Управителя на Националния осигурителен институт чрез процесуален представител гл. експерт Д. Й. депозира писмен отговор на 03.07.2024г., като изразява становище за неоснователност на искането за спиране и за отправяне на преюдициално запитване до СЕС по чл.628 ГПК вр. чл.144 от АПК.

Искането, съгласно Определение №12040/16.07.2024г е оставено без уважение, като настоящата инстанция е приела, че изложените от жалбоподателката аргументи за отправяне на преюдициално запитване не са достатъчно ясни и обосновани. Не се сочат конкретни норми от Регламент (ЕО) №883/2004 и Регламент (ЕО)№987/2009, на които противоречат нормите на чл.70, ал.16 от КСО и чл.48, ал.2 от НПОС. Съдът е намерил, че не са поставени конкретни въпроси от страна на жалбоподателя, не е конкретно посочено тълкуването на коя разпоредба от правото на европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, като и негова е преценката дали в случая е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение. От друга страна по отношение на относимите в случая общностни норми настоящият съд не е констатирал да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на разпоредбите са ясни и не будят съмнение.

Пенсията за осигурителен стаж и възраст на Ю. Ф. е отпусната с разпореждане №94С-14620-7/13.06.2013г, считано от 03.11.2012г при

сумиране на български и австрийски осигурителни периоди за придобиване право на пенсия и изчисляване на размера на българската пенсия, съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност и Регламент (ЕО) №987/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004. С потвърденото разпореждане чрез обжалваното решение не е спорно, че единствено е осъвременен размера на получаваната българска пенсия за ОСВ по реда на чл.100 от КСО. Нормата е приложима както за пенсии, определени при прилагане само на българското законодателство, така и за тези, определени при прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004 и Регламент (ЕО) 987/2009, тъй като в последните няма предвиден ред/механизъм за осъвременяване размер пенсия, защото всяка държава членка на ЕС определя размер пенсия съобразно националното си законодателство.

Съгласно чл.100 от КСО пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, се осъвременяват ежегодно от 1 юли с решение на Надзорния съвет на НОИ с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година. За 2022г средният осигурителен доход за страната е нараснал с 11 на сто, а по данни на НОИ, хармонизираният индекс на потребителските цени е 13 на сто. На основание чл.100 КСО и решение на надзорния съвет на НОИ по протокол №7 от 05.06.2023г размерът на пенсиите за трудова дейност, отпуснати до 31.12.2022г се осъвременява от 1 юли 2023г с 12 на сто. Нормата е приложена законосъобразно, като в случая на Ю. Ф., като теоретичният размер на пенсия /размерът за общия стаж/ към 30.06.2023г, възлизащ на 514,87лв е осъвременен с 12 на сто, съответно е определен от 01.07.2023г нов размер на пенсия за осигурителен стаж и възраст, възлизащ на 576,66лв. От така определения/осъвременен нов размер пенсия за общия стаж /576,66лв/ е изчислен дължимия размер пенсия за българското осигурено време, а именно 294,66лв, като пропорционален размер в съотношение на продължителността на българския осигурителен стаж спрямо продължителността на общия /български и австрийски/ стаж)256/501 от 576,66лв/, съгласно чл.52, ал.1, т. б от Регламент (ЕО) №883/2004.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неправилно приложение на чл. 52 от Регламент (ЕО) №883/2004 г., тъй като лицето не отговаря на условията за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и

възраст единствено въз основа на трудовата дейност, положена на територията на Република България. По тази причина е установен и взет предвид трудовия и осигурителен стаж на лицето както в Република България, така и в Република Австрия. Правилно в административното производство е установено приложимото законодателство, както и правилно е третирано понятието „пребиваване“ в процесния случай.

Неподкрепени останаха и възраженията, че административният е определил пенсията в неправилен размер и е следвало да бъде отменено разпореждането по чл.98 от КСО. Видно от находящите се в административната преписка доказателства и от заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза е, че пенсията на Ю. Ф. е била изчислена правилно. Заявената от жалбоподателката съдебно-счетоводна експертиза, извършена и обективизирана в заключението на вещото лице, се кредитира от съда. Съгласно заключението на вещото лице се потвърждава правилното и законосъобразно изчисление на размера на пенсията на лицето, въз основа на българските и австрийските осигурителни периоди, съобразно приложимите норми на КСО и европейските регламенти в областта на социалната сигурност /конкретно чл.6 и чл.52 от регламент (ЕО) №883/2004/. Съдът намира за неоснователни претенциите за неправилно отчитане на българския и австрийския стаж, съответно българския доход при определяне размера на пенсията. Същевременно жалбоподателката, не сочи конкретни доводи и не представя доказателства в насока оборващи изводите на административния орган и заключението на приетата ССЕ. Твърденията на Ю. Ф. са декларативни и не са подкрепени с фактически и правни основания.

По отношение на реда за осъвременяване на пенсията, съдът приема за неоснователни изложените доводи, че при определяне на процента, с който се осъвременяват всички пенсии, да се отчита нарастването на максималния осигурителен доход и средната работна заплата. Същите не кореспондират на нормативната уредба. Неоснователни са и претенциите при осъвременяване на пенсиите да се променя и индивидуалният коефициент за изчисление на пенсията, тъй като последният отчита именно приноса на лицето в осигурителната система, т.е. осигурителният доход, върху който за конкретното лице са внасяни осигурителни вноски, и същият се изчислява по реда на чл.70 КСО, а процентът, с който се осъвременяват пенсиите е различна величина, която се прилага еднакво към пенсиите на всички пенсионери, независимо от конкретния им принос към осигурителната система.

Твърдението на жалбоподателката, че „Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския съюз и на Съвета, съгласно който размерът следва да се изчисли пропорционално съобразно размерът на осигурителните вноски, дължими в другите държави-членки и съответно размерът на пенсията, която би получила доверителката ни, ако е полагала труд при условията на работодателя в Австрия на територията на Република България“ е незаконосъобразно, тъй като от една страна разпоредбата на чл.52, пар.1, б. б) от Регламент (ЕО) №883/2004 изрично определя, че пропорционалното изчисление е в резултат на съотношението между продължителността на периодите, завършени по националното законодателство и цялата продължителност на периодите, съгласно законодателствата на всички държави-членки по случая, а не при съотнасяне на осигурителни доходи, и от друга страна – именно за отчитане на осигурителния принос, т.е. осигурителния доход по законодателството на отделните държави-членки, разпоредбата на чл.50, пар.1 от Регламент (ЕО) №883/2004 регламентира, че всички компетентни институции определят правото на обезщетение по съответните законодателства на държавите-членки, на които заинтересованото лице е подчинено, при подаване на заявление за отпускане на пенсия.

Отделно от горното съда отчита обстоятелството, че към момента на осъвременяване на размера на пенсията с потвърденото разпореждане, с влезли в сила индивидуални административни актове, безспорно е установена както продължителността на българските и австрийските осигурителни периоди, както и дохода за изчисляване размера на пенсията, включително индивидуалният коефициент по чл.70 КСО, като в съответствие с практиката на ВАС /Решение №9071/11.07.2017г. на ВАС по адм.д.№4733/2017г/ и в изпълнение на принципа за стабилитет на административните актове, включително обвързващата им сила за адресата и за органа, който ги е издал, последните подлежат на изпълнение. Предвид горното съдът намира за неоснователни претенциите за преразглеждане на реда за определяне на пенсията, отпусната от 03.11.2012г, въз основа на обжалване на Решение №3305-40-66 от 13.10.2023г на управителя на НОИ, с което е потвърдено разпореждане от 30.06.2024г за осъвременяване на размера на пенсията по реда на чл.100 от КСО.

В тази връзка административния орган правилно е приел, че не са налице основания за изменение или отмяна на разпореждането по чл. 98 от КСО. От една страна, жалбоподателката не е представила нови доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди

пенсионирането. От друга страна, не се установяват основанията за служебна отмяна на разпореждането по чл.90 от КСО на основание чл.99, ал.1, т. 2 б.“д“ от КСО, тъй като не се доказва неправилно определяне на пенсията в конкретния случай.

При представяне на нови доказателства и на осн. чл. 102, ал. 1, т. 2 от КСО, е налична възможност за преизчисляване на пенсията по заявление на лицето, ако се предоставят такива за допълнително придобит осигурителен стаж и осигурителен доход в периода след отпускането, съответно след преизчисляване на пенсията. Такива не са представени от жалбоподателката към настоящия момент и съответно не са налице основанията за приложение и на тази разпоредба от КСО.

Недоказани останаха и твърденията за липса на фактически основания за издаването на административния акт, опорочена форма и липса на мотиви, както и за несъответствие с целта на закона. Настоящата инстанция, след подробен анализ на процесното решение, намира, че правните изводи, изложени в оспореното решение от административният орган съответстват на материалния закон и неговата цел.

С оглед изложеното съдът приема, че Решение №3305-40-66 от 13.10.2023 г. на Управителя на НОИ е законосъобразно - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административно-производствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на Ю. Ф., гражданин на Република Австрия, ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, срещу Решение №3305-40-66 от 13.10.2023 г. на Управителя на НОИ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: